Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Magnússon, Arní

Titel: BREV TIL: Torfæus, Thormod FRA: Magnússon, Arní (1695-04-27)

Citation: Magnússon, Arní : ”BREV TIL: Torfæus, Thormod FRA: Magnússon, Arní (1695-04-27)”, i *Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)*, Nordisk Forlag, s. 185. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001991698-000-shoot-L0019916980000059.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

ARNE MAGNUSSON TIL TORFÆUS. Leipzig 27. april 1695. Access. 8. Egenh. Oblatsegl.

Besvarer nu 3 siden 23/3 modtagne breve, da han ser, at skrivelsen vil kunne nå T. i København. Undrer sig over den overdrevne forsigtighed m. h. t.s. 186de for Orcades bestemte dokumenter, så meget mere som de alle haves i England og der næppe i København findes originaler i behold. Er utilbøjelig til at overtage den i forrige brev omtalte engelske bog for det forlangte vederlag og nævner i denne forbindelse, at bogavktioner her ikke er så hyppige som i Danmark. Spotter over »Torkel håk«s uheld angående den danske lovbog og spørger til arbejdet på den islandske. Takker for rekommendationen til Meier og beder angående M.s forespørgsel om ham svaret, at A. M. kun lægger sig efter det ene, som M. véd han beskæftiger sig med, og at han altid har håbet, at .dette et eller andet sted kunde skaffe ham brødet. Om den rekommendation må dog ingen vide noget, da det ikke vilde behage visse folk ; A. M. ønsker af M. heller ikke andet, end at han ikke skal modarbejde ham, hvis der stilles forslag om lønning til ham; i øvrigt har han hørt M. omtale som en barsk og ubehagelig mand for dem, som daglig omgås med ham. A. M. bliver næppe i Leipzig længer end til St. Hans dag og ved aldeles intet om hvad der sker med ham siden; det lader til, at nogle af hans patroner vil, at han skal komme hjem til høst, andre, at han skal rejse til Holland, hvad han selv foretrækker. Omtaler en gammel udgave af Otfrieds oldtyske evangelie-oversættelse og anfører en prøve af sproget. Beder indstændigt om, at dette brev må blive brændt straks efter læsningen; således gør A. M. med alle de fra T. modtagne, der indeholder lignende udtalelser som dette, efter at have optegnet hvad der er af vigtighed. Afleveringer i Kobenhavn modtager Mr. D. Bulck på Borchs kollegium.

Monsieur, fauteur tres-eslimé!

Ad eg ei leinge sídan hefi svarad uppa hans tvenn heel angeneinme af datt. 23. Martii oc 13. April, er ordsök, ad eg efadist um, hvört minn Sedill mundi honum ná kunna i Kaupenhafn. Nu sem eg af þvi þridia hans goda briefi sie þad muni þo vist skie kunna, þa læt eg nu upphafid vera eina deprecation, at so leinge þetta hefi undandreiged. Undarleg vareigd er þad med Orcades [1], og ei skil eg neitt i þvi, þar víst er, ad i Einglandi eru öil þaug document tilforna, og ef eg seigia skal þad eg meina, þá true eg varla, ad vær höfum þesse document mörg in originali; þad er sem draumur firir mier, ad þeir (originall.) hafi einhverntima vered sender i einhveria commission oc so firirfarist, eda einhvernveigenn ödruvis forlörast. Abbatem Urspergensem er ei ad fá hier i bökhlödum, ei helldur Stadensem, enn auctiones eru hier ei so freqventes sem hia oss. Til med er þad nockud dírt ad giefa 3 Rixdler firer Sames Britain, sosem þar skal þo ei vera stort annad enn fabulæ, nemlig þær stupendæ antiqvitates fra Bruto oc ödrum Trojomonnum, sem til Englands eiga ad hafa komid. A þiker mier ordid hafa firir þorkatle Háks. 187um Lögbókena Dönsku [1]. So er ad taka sier þad á hendur, sem madur ei veit skil a. Eg mætti giarnann vita, hvört vid þá Islendsku sie nockud giört i vetur, eirn godur vinur hefur skrifad mier til, ad hun hafi under revision vered, enn mig grunar hann vadi reyk. Mikillega þacka eg firir þá recommendation hia Meyer. Hvad hann umskrifar hann adspurt hafa, þá er mier þægast þar til svarest, ad eg uppa öngvan hlut hafe lagt flíd nema þad eina, er hann veit mig vid hönd hafa, oc hafi minn þánki alltid vered, ad eg þar vid kinne ad fá bröd einliversstadar; enn firir hamingiu skulld má eingenn vita fá, ad eg hia honum recommenderadur sie, þvi Monsr. veit vel, ad þad mundi ödrum ei vel falla; þad mesta gott, er eg af honum ætla ad hafa, er oc (hier ad seigia), ad hann öngva un illan þánka um mig hafi, i fald ieg einnhvernlíma kinne ad fá laun af iöfri, sem i giegnum hans hendr ganga ætti; annars seigia menn hann apurlindann mann og ovidfelldinn, vid þá er liversdagliga med honum umgangast. Stærstu æru og böck firer þad tilbod um Færeiar. Og first hann er so gödur, þá vil eg giöra mig þvi dælskari oc bidia hann vilie skeinkia mier 2 Exemplaria, og þaug levera láta til Monsr. Ditmar Bulck, studios, i Borckens Collegio, livar af eg sidan þad eina vil mier senda láta og, þá þad durchlesed hefi, einum lærdum manni hier, störum liebhaber af soddan og minum gódum vin, firer eina stora foræring præsentera. A propos! hvad verdur nu af öllum þeim MStum, er Sal. Hr. Etats-Raad Rosencrantz [2] so flittugt safnadi i hans life? þad er undur, ef Hans Maj. lætur þaug so á auction seliast oc i 1000 hendr distraherast; þad væri beneficium publicum, ef einhvör persvaderadi iöfri til ad kaupa þaug, so þaug kinne conserverud ad verda; þar giæti Meyer mikid vid giört, og mundi hann þad i consideration taka, ef einhvör proponeradi, oc ad sönnu, þar eru þaug under, sem eingen biriadi ad hafa nema upprigtugur Danskur. Fáe eg þa æru, ad hann mier frá Hollandi skrifi [3], so snemma, ad þad firer Jonsmesso hingad komast kunni, þá kann þad ickun sendast til Postmesteren i Hamborg Monsr. Jean Baptista Lueders, sem mier þad sender, enn verde þad effter Jonsmesso, þá er best ad lata þad ganga lige til Kiöbenh. i Mr. Lerqves couvert, sem alltid veit, hvar egs. 188er; enn eg veit ei, hvört eg verd hier leingur enn til Jonsmesso, veit og aldeilis eckert, hvad sidan af mier verdur, þvi mier skilst sumir af mínurn þatronum vilie eg komi heim i haust, og sumir ad eg skule reisa ad Hollandi, hvad sidsta eg og sialfur villdi. Þad porto, sem af briefenu geingur imillum Hamborg og hier, betala eg hier, enn til Hamborg verdur brefed ad franqverast, þvi eg hefi öngvann peninga reikning med þessum postmeistara; og gleimir hann ei mier skilmerkilega ad skrifa sitt logiament og götu, þar hen er eg kann afftur svara, hvad strax skal skie. Eg hefi hier til láns af einum fornemme manni 4 Evangelia verterud i þísk vers af Otfrido, monacho S. Galli, sem lifdi i millum 800 oc 900. Bokin er þrickt til Basel 1571, enn kann hvergi ad fást; þar ur læt eg eitt og annad uppskrifa, eg set hier þetta til synis ur henne »fuar druhtin bredigonti, ioh toufta ouh thi liuti, gizaltun thaz Ioanne, thie iungoron selbon sine« ɔ: fór drottinn predikandi, og skirde (getauffete) og (auch) menn (die leute) erzählten dass Joanni, die jünger selber seine (ɔ: seine eigene jünger) [1]. Nu man eg ei meira ad filla þetta med, bid þad obrigdullt uppbrennest, þá lesed er, sökum eins og annars, er þar inne stendur, og giöre

eg so öllum hans briefum til mín, sem þvilikt kann í ad finnast, enn teikna upp sialfur þad umvardar. Eg oska hönum ad endingu luckulegrar reisu, og framveiges allra heilla og velfellne, forblifv:

Monsr. Vòtre tres-obeissant et
tresobligé serviteur
Arne Magnussen.

Leipzig d. 27. Apr. 1695.

Sie minn Helmoldus brukadur, kann hann til forbemelte Bulcks ad leverast, ef ei þá kann Monsr. hönum ad behallda, so leinge hann vill. Encore adieu!

A Monsieur
Monsr. Thormod Torfvesen
Historjen du Roy
a Copenhague.

par couvert.